

УДК 343.12

ОСНОВНІ ЕКОНОМІЧНІ ПРОБЛЕМИ УКРАЇНСЬКОЇ ЕКОНОМІКИ

Студ. А. Волкова, гр. БПО-1-15

Наук. керівник доц. В.В. Бугас

Київський національний університет технологій та дизайну

Україна, на жаль, сьогодні переживає не найкращі свої часи. Як і багато інших пострадянських країн, вона все ще знаходимося у глибокій трансформаційній кризі.

Звичайно, не можна все в національній економіці змальовувати чорними фарбами. Останніми роками простежуються окремі позитивні тенденції щодо покращання ситуації. Приборкана інфляція, значно уповільнилися загальні темпи падіння виробництва, а за даними Мінстату останні роки спостерігалася певна позитивна динаміка макропоказників.

Проте в національній економіці зберігаються й вкрай негативні тенденції. Залишається неприпустимо низькою купівельна спроможність населення, що обумовлює постійне звуження споживчого ринку. А це, у свою чергу, зводить нанівець усі заходи по підтримці українського товаровиробника.

Поглиблюється криза неплатежів: кредиторська заборгованість сьогодні значно перебільшує обсяг валового внутрішнього продукту. За таких умов неможливо забезпечити нормальну роботу підприємств. Одинадцять років кризи, протягом яких різко зменшилися інвестиції, зокрема інноваційного характеру, призвели до того, що більшість основних фондів у промисловості України вже фізично й морально зношені. Оновлення виробничої бази та номенклатури продукції здійснюється вкрай незадовільними темпами. Україна крок за кроком втрачає той науковий та технологічний потенціал, який дозволяв би їй підтримувати конкурентоспроможність економіки.

Високою є частка енергоємних галузей (насамперед, електроенергетики, паливної, металургійної промисловості), що обумовлює збереження значної залежності вітчизняного виробництва від імпортних енергоносіїв. З іншого ж боку, експорт продукції цих галузей в умовах звуження ринків пострадянських країн суттєво зменшився. Сформувався дисбаланс "ввозу - вивозу", що важким тягарем лягає як на економіку окремих регіонів, так і на економіку України в цілому. При цьому конкурентоспроможність української продукції на світових ринках зменшується за рахунок зростання частки витрат на енергію та паливо.

Залишаються далекими від вирішення соціальні проблеми. Зростає безробіття, майже третина населення отримує доходи, нижчі за прожитковий мінімум, не вдається вирішити питання із заборгованістю по заробітній платі, пенсіях та інших соціальних виплатах, зменшується народжуваність та тривалість життя. У сучасних умовах оптимальною формою регулятивної політики, що комплексно та глибоко сприяла б оптимізації національної участі в міжнародній кооперації є індикативне планування макроекономічного розвитку. Воно має стати функціональною основою реформування структур «відкритого економічного» регулювання, перерозподілу регламентаційно-організаційних повноважень.

Зважаючи на сьогоднішні українські умови відповідна політика має бути спрямована на досягнення загальних цілей та відповідати таким принципам:

- свобода підприємництва у зовнішньоекономічній сфері за активної регулятивної ролі держави; безумовне дотримання законів усіма суб'єктами зовнішньоекономічної підприємницької діяльності та їх рівність перед законом, а також недискримінація;
- захист інтересів національного товаровиробника як на території України, так і за її межами;
- еквівалентність міжнародного товарообміну, неприпустимість недобросовісної конкуренції та демпінгу при вивезенні та ввезенні товарів та послуг;
- підвищення рівня конкурентоспроможності вітчизняних товарів на світовому ринку.